USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu ve věcech volebních, ve věcech místního a krajského referenda a ve věcech politických stran a politických hnutí složeném z předsedy senátu Tomáše Langáška a soudců Josefa Baxy, Michaely Bejčkové, Radana Malíka, Petra Mikeše, Pavla Molka a Miloslava Výborného v právní věci navrhovatele: **K. P.**, proti odpůrci: **Svoboda a přímá demokracie - Tomio Okamura (SPD)**, se sídlem Rytířská 410/6, Praha 1, týkající se návrhu na pozastavení činnosti politického hnutí,

takto:

I. Návrh **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Dne 15. 8. 2018 byl Nejvyššímu správnímu soudu doručen návrh na pozastavení činnosti odpůrce. Navrhovatel uvádí, že odpůrce nemá demokraticky ustanovené orgány dle § 4 písm. b) zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích (dále jen „zákon o politických stranách"). Proces volby delegátů na konferenci, která je podle stanov nejvyšším orgánem odpůrce, nebyl demokratický. V důsledku této skutečnosti ani ostatní orgány (předseda, členové předsednictva, revizor, rozhodčí orgány) volené konferencí nebyly demokraticky ustanoveny. Podle navrhovatele došlo k porušení řady pravidel stanovených volebními a jednacími řády na úrovni regionálních konferencí odpůrce.

[2] Podle § 15 odst. 1 zákona o politických stranách [*o*] *rozpuštění strany a hnutí (§ 13 odst. 1 písm. b)), pozastavení činnosti strany a hnutí (§ 14 odst. 1) a o znovuobnovení jejich činnosti (§ 14 odst. 3) rozhoduje Nejvyšší správní soud. Návrh podá vláda; pokud tak neučiní do 30 dnů od doručení podnětu, může návrh podat prezident republiky.*

[3] Z uvedeného zákonného ustanovení je tedy zřejmé, že k podání návrhu na rozpuštění politické strany jsou aktivně legitimovány pouze dva subjekty, tzn. vláda a prezident. Navrhovatel toto právo zjevně nemá a – jakožto fyzická osoba – je oprávněn

toliko k podání zmíněného podnětu vládě, příp. prezidentovi republiky, přičemž tyto orgány následně uváží, zda k podání příslušného návrhu přistoupí či nikoliv.

[4] Nejvyšší správní soud proto musel návrh odmítnout, neboť byl podán osobou zjevně neoprávněnou [§ 46 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)].

[5] O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož při odmítnutí návrhu nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. října 2018

Tomáš Langášek
předseda senátu